

**Het Paradys der Geestelijcke ende Kerkelijcke
Lof-sangen/ op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

Herzogenbusch, 1621

Eenen anderen Kerckelijcken Lof-sangh. Op zyn bekende Wyse.

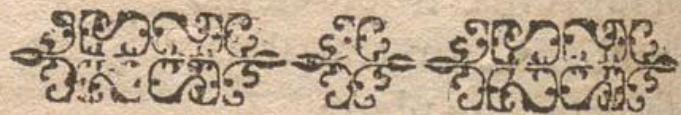
Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55072](#)

254 Geestelijcke Lof-sanghen

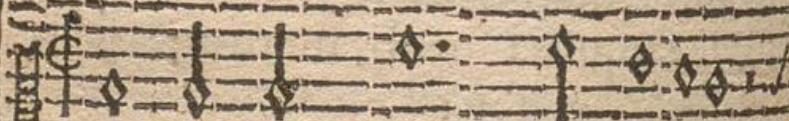
Door 't gheloof zyn ongheschendt.

Godt den Vader en den Soone
Lof en jubileeringhe/
Saligheyt/eer/kracht pdoone.
Sy/en benedijdinghe:
Die uyt bep sprupt even schoone/
Sy ghelycke prysinghe.

Eenen anderen Kerckelijc-
ken Lof-sangh.

Op zyn bekende wyse.

Het ewigh woord neerdaelende/
Verbum su- per- num prodicens,

En's Vaders schoot niet lae-
Nec Parris lin- quens dex-

Sen-

Sensuum defectui,

Genitori, Genitoque

Laus & jubilatio,

Salus, honor, virtus quoque

Sit, & benedictio:

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.

tende / Wt gaende na zÿn werck vail-
teram, Ad opus suum ex- i-

lant / Is hier geko- mē in ons lant.
ens, Venit ad vi- tæ Vesperam.

Is hier gekomen in ons landt.
Venit ad vitæ Ve- speram.

Het

Het eeuwigh woord ne'erdalende/
En 's Vaders schoot niet latende/
Wt gaende na zijn werck vaillant/
Is hier ghekomen in ons landt.

Als hy van zijn Discipel snoodt
Gheleverdt worden soud' ter doodt/
So heeft hy eerst syn selleven
Ghegeven zijn Discipulen.

In tweederley ghedaenten soet
So gaf hy haer zijn vleesch en bloedt:
Op dat hy soo den gantschen mensch
Moght spyzen heel na zijnen wensch.

Ons Broe'r is hy dooz zijn gheboort/
Ons spijss is hy hier rechtevoort/
Ons borg' en rantsoen aen het kruys/
Ons loon al in zijn Hemels hups.

O offerhande ober-soet!
Die ons des Hemels poort op doet/
Ons strijden valt ons hier seer swaer:
Gheest kracht/en helpt ons allegaer.

Hem die is een Drievuldigh Heer/
Sy eeuwelyck/lof/ prijs/ en eer:
Die ons dooz zyne milde handt/
Brengh' boven in ons Vaderlandt.

Verbum supernum prodiens
Nec Patris linquens dexteram
Ad opus suum exiens
Venit ad vitæ Vesperam.
In mortem à discipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ ferculo
Se tradidit Discipulis.

Quibus sub bina specie
Carnem dedit & sanguinem.
Ut duplicitis substantiæ
Totum cibaret hominem.

Se nascens dedit socium,
Convalescens in edulium,
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in præmium.

O salutaris hostia!
Quæ cæli pandis ostium;
Bella premunt hostilia:
Da robur fer auxilium.

Uni trinoque Domino
Sit sempiterna gloria:
Qui vitam sine termino
Nobis donet in patria.